

SU NAUJAISIAIS METAIS, DRAUGAI!

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

sausio

1 d.

Ketvirtadienis

Nr. 1 (4194)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

J. Butvydo plakatas (ELTA)

LAIKO TĖKMĖ

Sekundės, minutės, valandos, dienos, savaitės, mėnesiai, metai, penkmečiai, dešimtmečiai... Taip bėga laikas. Bėga veržliai, nesustabdomai kaip galinga ir plati upė. Laikas neša mus nuo vienos vystymosi pakopos prie kitos, praskleidęs vienus horizontus, atveria naujus.

Atsiveikiname su 1980-aisiais. Atsiveikiname su dešimtuosiu penkmečiu. Kiekvieno penkmečio pabaiga mums — tarsi laiptų aikštelė, tarsi starto linija. Toje laiptų aikštelėje mes stabilime, apsidairome, ką nuveikėme, ir kopiname aukštyn. Nuo starto linijos mes šauname į priekį, įveikiame naują komunizmo kūrimo atkarpą.

Sėkmes istorijoje ryškų puslapis paliks ir dešimtas penkmetis. Jį primins benzino cisternų virtinės, riedančios geležinkelio bėgiais iš Mažeikių. Šitas milžinas, savo bokštais ir kolonomis parėmus dangų, jau šniokščia, kunkuliuoja, alsuoja pilna krūtine. Jį primins plačios ir lygios kaip stiklas asfalto juostos, bėgančios nuo Kauno Klaipėdos link, nuo Vilniaus Panevėžio link. Jį primins galingi tiltų nešėjai, permesiti per Nerį, Du-

bysą, Nevėžį.

Gerų permainų atrasime ir kiekvieno namuose. 750 tūkstančių respublikos žmonių pagerino butų sąlygas. Įsiklausykime į šitą dainuojantį skaičių. Nežinau kaip jums, o man jis dainuoja.

Dar niekada gamta nekaišiojo tiek pagalių į žemdirbio ratus kiek šiemet. Ir ne tik šiemet. Treji nepalankūs metai — tai labai sunkus išbandymas. Atrodė, prakiuro debesys kaip plyšys maišas. Kiekvieną grūdą, bulvę, runkelį, šieno plaką teko plėšti iš pažlugusių laukų. Respublika šiemet nesurinko trečdaliao planuoto grūdų kiekio, pusės bulvių derliaus. Smarkiai sumažėjo karvių produktyvumas. Bet blašky-mosi ir aimanų nebūvo. Žemdirbys dirbo kaip niekad sumaniai ir atkakliai. Prie jo delnų prisijungė tvirti darbininko, kario delnai, jauno studento, moksleivio rankos. Ir daugelio skaudžių pasekmių pavyko išvengti.

Apskritai bendroji žemės ūkio produkcijos gamyba šį penkmetį bus didesnė negu devintajame penkmetyje. Tai didelis laimėjimas. Penkmečio metais pastatyta 17 kaulininkystės, 360 pienininkystės kompleksų. Rekonstruota,

išplėsta, kompleksškai mechanizuota daug anksčiau statytų fermų. Nusausinta daugiau kaip pusė milijono hektarų drėgnų ir pelkėtų žemių. Sukaupia dar didesnė patirtis, išaugo kadrai. Stai šiomis vertybėmis mes ir remsimės žengdami į naujosios metus, į naują penkmetį.

Galvoju apie duoną. Gyvenimo pagrindų pagrindą. Mes ramūs, nes jos netrūks nei šiandien, nei rytoj. Pirma, nors ir labai sunkios sąlygos buvo — gerai padirbėjome patys. Antra, mes gyvename didelėje draugiškoje tarybinų tautų šeimoje. Padėti vienas kitam, dalintis vienas su kitu tuo, ką pagaminome — toks geležinis šitos šeimos įstatymas. Jis veikia ir veikia. Pirmąją parą iš šalies valstybinių resursų jau gavome.

Baigdama dešimtąjį penkmetį, respublika pažymėjo keturiasdešimties socialistinio gyvenimo metų aukštį. Jos vėlavoję sužėrėjo Spalio revoliucijos ordinas. Tai simboliška. Su Spalio glaudžiai susiję ir Tarybų Lietuvos darbo žmonių revoliucinė kova. Su Spalio taip pat susiję mūsų pramonės, žemės ūkio, kultūros laimėjimai. Kaip auklėtojo mąstytė mūsų tėvų, galėjai valdžiai pamatyti subtiliausios dienos Vilniuje, įspū-

dinga dainų ir šokių šventė parodė, kad mokame ne tik groti, šokti ir dainuoti. Tokie renginiai gali surengti tik aukštos materialinės ir dvasinės kultūros kraštas.

Nauji metai — tai visada žvilgsnis į ateitį. Mes į juos žengiam pilni pasitikėjimo ir didelių sumanymų. Naujas komunizmo kūrimo horizontus atvers TSKP XXVI suvažiavimas. Pagrindines šalies ekonominio ir socialinio vystymo kryptis artimiausiam dešimtmėčiui jau žinome. Jose didelė ir svarbi vieta skiriama socialinės pažangos ir liaudies gerovės kėlimo programai. TSKP CK projekte numatyta sudaryti palankiausias sąlygas tarybinę žmonių darbą ir poilsą, jų išlavimą ir kultūros lygį kelti, sveikatos apsaugai, šeimai atsprinti, vaikų auklėjimui gerinti. Tai didžiulė programa. Ji pareikalavus daug darbo. Bet visa tai skiriama svarbiausiam tikslui — žmogui.

Laikrodžiai jau skaičiuoja 1981-ųjų minutes ir valandas. Didelės sėkmės, laimės, sveikatos tiems, kurie šiandien darbu poše ir kėlonėje. O laimė jau kurlama mūsų patelių rankomis. Ir ją mes kurime negalėdami savo jėgų ir proto, iš visos širdies. Feliksas Pažūsis

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Už laimėjimus, pasiektus vykdant gyvulininkystės produktų gamybą ir paruošų didinimo planus bei socialistinius išpareigojimus pirmojoje 1980 metų pusėje, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas apdovanojo grupę Lietuvos TSR gyvulininkystės pirmūnų TSRS ordinais ir medaliais. Anykščių rajone apdovanoti:

„GARBES ZENKLO“ ORDINU

LINKEVICIUS Vytautas — Anykščių rajono Svėdasų kolūkio melžėjas.

DARBO SLOVES II LAIPSNIO ORDINU

ADAMONIS Vytautas — Anykščių rajono „Anykščių šilėlio“ kolūkio kaulių augintojas.

MEDALIU „UZ DARBO SAUNUMA“

JASIULIONIENE Stasė — Anykščių rajono „Lenino keliu“ kolūkio melžėja.

MEDALIU „UZ PASIZYMEJIMA DARBE“

GASIŪNAS Pranas — Anykščių rajono Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio gyvulių augintojas.

Jauniausioje rajono įmonėje

Išaugęs darbu ristas Svėdasų tarpukinėje gyvulininkystės įmonėje. Neseniai su-burtas jos kolektyvas Naujosius metus sutiko, parduos rajono ūkiams pirmąjį tūkstantį paršelių. Kaip papasakojo vyr. zootechnikas Antanas Cepas, vienu metu čia laikoma 800 paršavedžių, artl dvejų tūkstančių paršelių. Pirmuosius šimtus įmonėje išaugintų paršelių jau įsigijo Andrioniškio, K. Staro, Surdegio bei „Atžalyno“ kolūkiai.

Įmonėje sudarytos kuo palankiausios sąlygos čia dirbantiems žmonėms. Tvirtuose švare ir šilta, visi darbai mechanizuoti, jaukios buitinės patalpos. Į darbuotojų kolektyvą įsiliejo Slapaberžės kaimo proftechninės mokyklos auklėtiniai — žmo-

nės jauni, energingi, mėgstantys savo darbą. Kruopštumu, rūpestingumu pasižymi operatorės Etegra ir Gražina Regalaitės, komunistė Nijolė Granickienė, Irena Butkuvienė ir kitos. Vienuoliktojo penkmečio pirmaisiais metais įmonės kolektyvas užsibrėžęs išauginti ir realizuoti 10.000 paršelių. Šiuos užmojus jis pasiryžęs paremti konkrečiais darbais.

J. Jurevičiaus nuotraukoje: keletas iš septynių dešimties įmonės kolektyvo narių — operatorė Gražina Regalaitė, zootechnikė-selekciniškė Eugenija Trumpickienė, operatorė Nijolė Granickienė, direktorius Danielius Pocius ir operatorė Emilija Kaniušėnienė.

Kuo buvo reikšmingi 1980-ieji metai?

Palydėjome į praeitį paskutiniuosius dešimtojo penkmečio metus. Daugelio anykštėnų gyvenime jie paliko ženklus pėdsakus: nuveikti svarbūs darbai, įvyko džiugios permainos buityje.

— Kuo įspūdingi Jums buvo praėję metai, kokias svajones ketinate įgyvendinti naujaisiais 1981-aisiais? — su tokiais klausimais kreipėsi mūsų laikraščio korespondentai į keletą rajono gyventojų. Spausdiname jų atsakymus į mūsų tradicinę naujmetinę anketą.

VACIUS CHOLINAS, Anykščių statybos ir remonto valdybos mūrininkų brigadininkas

Mūsų brigadoje visi žmonės jauni, energingi. Pamainos darbų užduotis kasdien viršijame, ir dažnai, atrodo, net nuovargio nepajuntame. Nespėja metai prabėgti — ir ten, kur mūsų dirbta, jau iškilusios dailios pastato sienos, 1980 metais mūsų išmūrytas stambiausias objektas — MSMV administracinis pastatas.

Prabėgę metai atnešė daug džiaugsmo mūsų šeimai. Pavasarį jauniausias sūnus Dangis kartu su darželio draugais tapo „Dainų dainelės“ konkurso laureatu, — grįžo namo smagus, dovanėlę parsivežė. O rugsėjo pirmąją jis jau pradėjo lankyti mokyklą. Vyriausiojo, Donald, gyvenime irgi per-

maina — jis jau ketvirtokas, uolus muzikos mokyklos lankytojas. Mes, tėvai, abu mėgstame saviuoklę, todėl esame patenkinti, kad muzikali pamaina mums augs.

Neseniai rajono komunistai parodė didelį pasitikėjimą: įvykusioje Anykščių rajono XI-oje partinėje konferencijoje jie išrinko mane LKP rajono komiteto nariu ir delegatu į Lietuvos Kompartijos XVIII suvažiavimą. Tikiuos, kad respublikos komunistų forumo daug sužinuosiu apie ateities planus ir uždavinius, o grįžęs apie viską papasakosiu brigados žmonėms. Vienuoliktajame penkmetyje stengsimės dirbti dar atkakliau, ritingiau, kad šie planai būtų kuo sėkmingiau įvykdyti.

DANUTĖ SĖJONIENĖ, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė, Anykščių BGAK siuvėja

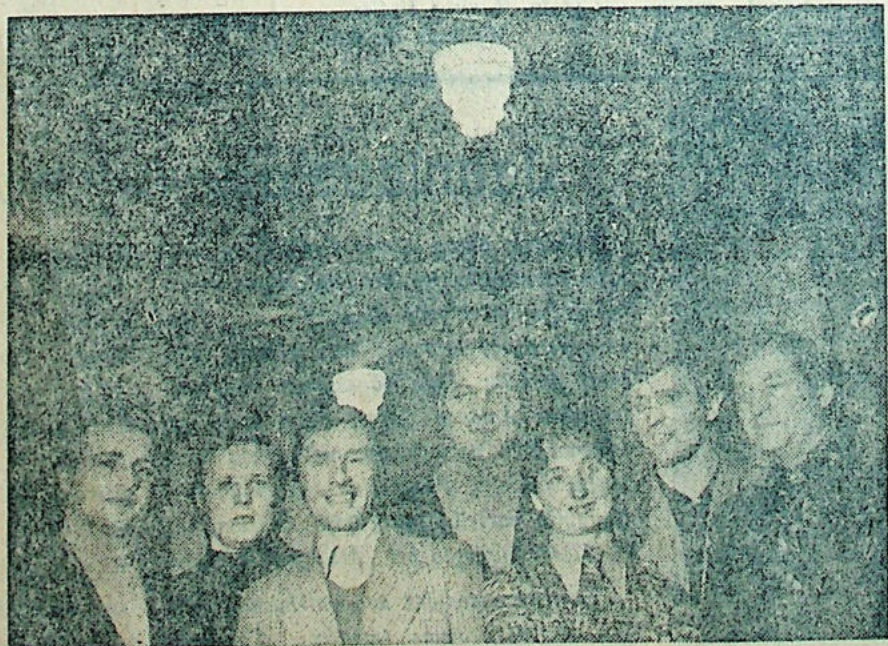
Jau neužtenka pasakyti, kad 1980-ieji metai man buvo reikšmingi — jie buvo ypatingi. Užteko vieno svarbaus įvykio — kad mane išrinko LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputate — ir visi metai įgavo naują spalvą, paskatino gyventi kitu ritmu.

Didžiulis mano gimtojo rajono žmonių pasitikėjimas, parodytas man, uždėjo ir didesnę atsakomybę. Stengiausi dirbti nuosirdžiai, panaudodama visus savo sugebėjimus, kad visi klientai būtų patenkinti mano triūsu. Dešimtojo penkmečio asmeninę užduotį jau senokai įvykdžiau, dabar jau dirbu 1981-ųjų metų rugpjūčio mėnesio sąskaiton. Džiugina ne vien tik asmeniniai pasiekimai darbe. Malonu, kad siuvyklos kolektyvas visais 1980 metų mėnesiais buvo pripažintasis prizinininku, susumuojant socialistinio lenktyniavimo rezultatus kombinate. O du pirmuosius ketvirčius, iškovojoes pirmąją vietą, buvo apdovanotas kombinato pereinamąja raudonąja vėliava. Keletą metų teko vadovauti siuvyklos komjaunimo jaunimo brigadai. Puikios merginos dirbo šios brigados gretose. Todėl neatsitiktinai, pažyginant V. Lenino gimimo 110-ąsias metines, ši brigada, o taip pat ir aš asmeniškai buvome apdovanotos Lenininiais garbės raštais. Dabar aš jau vadovauju siuvyklos partinei grupei.

Reikšmingas paskutinių 1980 metų dienų ir tas įvy-

kis, kad kaip delegatė teko dalyvauti Anykščių rajono XI-oje partinėje konferencijoje ir čia mane išrinko kandidatę į LKP rajono komiteto narius.

Pagrindinis ir svarbiausias ateities uždavinys — ir toliau sąžiningu darbu vainikuoti savo dienas, kelti darbinį meistriškumą, savo patirtį perduoti kitoms, naujai atėjusioms į siuvyklą darbo draugėms. Puoselėju ir keletą svajonių: norėčiau šiais metais pradėti neakivaizdines studijas lengvosios pramonės technikumė.

J. Junevičiaus nuotraukoje: (iš kairės) Kultūros rūmų direktorius R. Budavičius, mišrus choro vadovas R. Čapkevičius, pramoginių šokių liaudies kolektyvo „Verpetas“ balemeisteris J. Pratkėlis, pučiamųjų orkestro vadovas J. Pustelnikovas, pramoginių šokių liaudies kolektyvo „Verpetas“ balemeisterė St. Bilevičienė, vyr. inžinierius St. Sniaukštas ir meninio apipavidalinimo dirbtuvių vadovas J. Tvardauskas.

TIKRASIS PAŠAUKIMAS

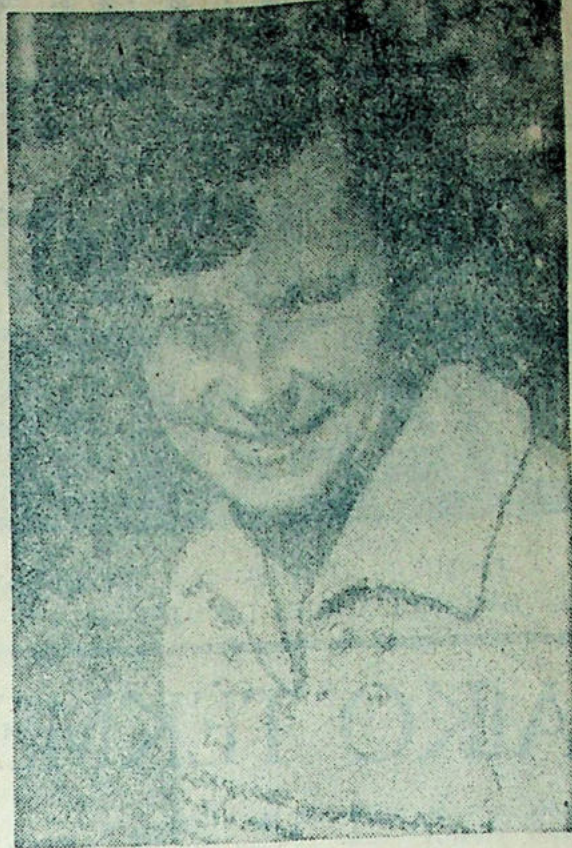
Auklėdamas jaunąją kartą, mokytojas skiepija pačius gražiausius ir tauriausius žmogaus bruožus, puoselėja meilę Tėvynei, gamtos grožiui, pagarbą komunizmo idealams. Jau dvidešimtus metus garbingose pedagogų gretose žengia Kavarsko vidurinės mokyklos biologijos mokytoja Janina Rasimavičienė. Neatsitiktinai ji pasirinko visam gyvenimui šią profesiją. Baigusi Kavarsko vidurinę mokyklą, dar jaunutė mergaitukė pradėjo dirbti šioje mokykloje fizikos-chemijos kabineto laborante. Kasdien gyvendama mokyklinio gyvenimo rūpesčiais, po keletos metų įsikino, jog tikrasis jos pašaukimas — auklėti, mokyti vaikus, jų jaunose, bręstančiose širdyse skiepyti meilės gėriui ir grožiui daigus. Po šešerių laborantės darbo metų ji įstojo į Vilniaus valstybinio universiteto gamtos fakultetą mokytis neakivaizdiniu būdu. Nuo to laiko ir pradėjo skaičiuoti savo pedagoginės veiklos metus. Daug jaudinančių akimirų, reikšmingų momentų būta gyvenime — viską sunku iškart ir prisiminti. Vienas iš svarbiausių, jog už vaisingą

pedagoginę veiklą prieš porą metų buvo suteiktas LTSR nusipelnusios mokytojos garbės vardas. Janina Rasimavičienė apdovanota „LTSR švietimo pirmūno“ ženkliu, LTSR švietimo ministerijos garbės raštu. Nuo 1974 metų ji žengia garbingose TSKP narių gretose.

Svarbią vietą mokytojos gyvenime užima dėmesys visuomeninėms pareigoms. Šiuo metu ji vadovauja Kavarsko miesto politinio švietimo rateliui, yra Kavarsko mokytojų profesijos vietos komiteto pirmininko pavaduotoja.

Per savo pedagoginio darbo laiką Kavarske ji išleido dvi abiturientų laidas. Dažnos J. Rasimavičienės viešnios buvusios mokinės Diana, Daiva, Zita, Vida ir kitos. Malonu mokytojai, kad buvę mokiniai jos neužmiršta, kad kiekvienas stengiasi surasti artimiausią širdžiai kelią ir būti naudingais visuomenei. Mokytojos tikėjimas kiekvienu jaunu žmogumi skatina kuo daugiau savo širdies šilumos atiduoti jiems, būsimiems ateities kūrėjams.

Janinos Rasimavičienės pa-

LTSR nusipelnusi mokytoja Janina Rasimavičienė.

tarimai praverčia ir jaunesniems šios mokyklos pedagogams, ir jau suaugusiems, savarankišku keliu žengiančiam sūnui Alvydui. Šiuo metu sūnus dirba Vilniuje

inžinieriumi ir dažnai atvažiuoja į Kavarską aplankyti motinos. Būti reikalingu — tai svarbiausia pareigo žmogaus gyvenimo prasmė. B. Romaitė

ĮSIMINTINI IR SĖKMINGI

Pasakoja Anykščių kultūros rūmų direktorius
Rimantas BUDAVIČIUS

1980 metai Anykščių kultūros rūmų darbuotojams buvo įsimintini ir sėkmingi. Už pasiekimus socialistiniame lenktyniavime mūsų kolektyvas rajoninės Dainų šventės metu buvo apdovanotas TSRS Kultūros ministerijos ir Kultūros darbuotojų profesijos Centro Komiteto pereinamąja raudonąja vėliava. Tai daug kuo įpareigojantis apdovanojimas.

Svarbus 1980-ųjų metų įvykis — Jubiliejinė respublikinė dainų šventė, apvainikavusi Rūmų meno saviuoklos kolektyvą penkerių metų darbą. Šioje dainų šventėje dalyvavo aštuoni mūsų Kultūros rūmų kolektyvai. Iš jų net keturi — Respublikinė

dainų šventė vyko „Verpeto“ kolektyvai. Du iš jų dalyvavo Dainų šventės konkurse ir tapo laureatais.

Pramoginių šokių liaudies kolektyvas „Verpetas“, jungiantis aple pusantro šimto šokėjų, kuriems vadovauja Stasė Bilevičienė ir Juozas Pratkėlis, yra pats aktyviausias kolektyvas. Pramoginių šokių šokėjai nuolat dalyvauja ne tik rajono bet ir respublikos kultūrinuose renginiuose. Po kasdienio, įtempto darbo savaitės kone kiekvieną šeštadienį, sekmadienį vienas ar keli „Verpeto“ kolektyvai ruošiasi išvykai. Nebuvo nė vieno žolinio ar respublikinio „Baltijos gintarėlių“ pramoginių šokių konkurso, kuriame jie

nebūtų dalyvavę. Šiemet savo gražią šokį „Verpeto“ šokėjai demonstravo Moldavijoje, Ukrainoje, netgi Maskvoje. Ir iš visų konkursų parsivežė prizus, diplomus.

Daug svarbių renginių, švenčių laukia pramoginių šokių šokėjų ir šiais — 1981-aisiais metais. Štai sausio pirmoje pusėje „Baltijos gintarėlių“ ketvirtame ture teks varžytis su vengrais, lenkais, vokiečiais. Pramoginių šokių konkursą Pergalės dienos proga planuojama surengti ir Anykščiuose. Jame turėtų dalyvauti šokėjai iš Gruzijos, Moldavijos, Latvijos, Estijos, Ukrainos.

Rajono masiniuose renginiuose nuolat dalyvauja ir kitas mūsų kolektyvas — mišrus choras, vadovaujamas Roberto Čapkevičiaus. 1980 m. Jurbarko vykusiam respublikiniame chorų konkurse Rūmų mišrus choras iškovojo antrą vietą. Šiam kolektyvui teko dalyvauti ir Respublikinės dainų šventės konkurse, kur buvo pelnyta ketvirtoji vieta.

Pats jauniausias Rūmų kolektyvas — kaimo kapela, gyvuojanti tik antrus metus. Tačiau šis kolektyvas, vadovaujamas Vytauto Siaučiuo, su koncertais jau spėjo apkeliauti kone visus rajono kampelius, koncertavo kone visuose rajono kultūros namuose. Kaimo kapelos muzikantai taip pat dalyvavo ir Respublikinėje dainų šventėje bei kaimo kapelių konkurse.

Naujųjų metų išvakarėse savo darbo penketį dideliu koncertu pažymėjo pučiamųjų orkestras, kuriam vadovauja J. Pustelnikovas. Šis kolektyvas nuolatiniis ne tik rajono koncertų, bet ir iškilmingų švenčių dalyvis.

Anykščių kultūros rūmai gali pasidžiaugti ne tik savo šokėjais, dainininkais, muzikantais. Jau ketvirtus metus

sėkmingai dirba Rūmų mėgėjiška kino studija „Versmė“, vadovaujama Alojzo Janušio. Studija turi geras patalpas ir technškai patenkinamai aprūpinta. Kino mėgėjų darbai demonstruojami ne tik zoniniuose, respublikiniuose, bet ir Pabaltijo festivaliuose. 1980 metų Pabaltijo festivalyje studijos mėgėjiškas kino filmas „Ragany pavilioti“ buvo apdovanotas specialiu prizu.

1981 metais mėgėjiškos no studijos nariai pradės sukurti naują kino juostą, skirtą mūsų rašytojo A. Vienuolio šimtosioms gimimo metinėms.

Kad Anykščių kultūros rūmų kolektyvas iškovojo sąjunginę pereinamąją raudonąją vėliavą, nemažai padirbėjo ir metodinio kabineto darbuotojai. 1979 metais šio kabineto darbuotojams buvo pripažinta pirmoji vieta, o 1980-aisiais — antroji vieta respublikoje.

Antroji vieta respublikoje apžiūroje atiteko ir Rūmų meninio apipavidalinimo dirbtuvių darbuotojams, kuriems vadovauja Jonas Tvardauskas. Kolektyvo darbuotojai ruošia vaizdinę agitaciją, meniškai apipavidalina rajono kultūros įstaigas.

Ir mūsų Kultūros rūmuose 1981 metais bus nemažai įdomių renginių. Visi Kultūros rūmų darbuotojai šiuo metu ruošiasi rajono saviuoklininko dienai, kuri numatyta sausio 10-ąją. Balandžio pradžioje rūmuose įsks „Sidabrinių balsų“ konkurso Panevėžio zonos turtas. Tačiau bene atsakingiausias renginys „Bėk, bėk, žirgeli“ šventė, kuri jau aiškiai praugo vienos apylinkės ribas. Jau tapusi tradicine šiemet vyksiančia „Bėk, bėk, žirgeli“ šventė apipavidalins ir organizuos Anykščių kultūros rūmų darbuotojai.

Palydėdami praėjusius metus, sutikdami Naujuosius, tikimės, kad 1981 metais anykštėnai liks įtenkinti Kultūros rūmų darbuotojų ruošiamais ir organizuojamais renginiais.

ANT NAUJO STATYBŲ PENKMEČIO SLENKSČIO

Pasakoja Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio direktorius Zinovas JUS NAZAROVAS

Prieš penketą metų atrodė, kad dešimtmėsių penkmetis Anykščių sodininkystės tarybiniam ūkiui bus paskutinis didelių statybų metas, o po to bus galima padaryti ilgesnę pertrauką. Pastatę eilę gamybinių pastatų, pertvarkę katilinę, pastatę tris gyvenamuosius namus su trisdešimčia butų, manėme ilgesniam laikui išspręsią būty problemą. Juo labiau, kad 15 šeimų per tą laiką planavo gyvenvietėje pasistatyti individualius namukus.

Ir štai baigėsi penkmetis. Viskas, kas buvo planuota pastatyti, pastatyta. Tačiau statybų mastas ateityje ne tik nesumažės, bet dar

padidės. Naujajame penkmetyje teks pastatyti du daugiabučius gyvenamuosius namus, penkis Alytaus ENSK namukus ir dar tris bendrabučius. Be to, teks išplėsti karvidę nuo 400 iki 600 vietų, pastatyti sandėlius šaknėlavams, grūdams. Taip, kad statybininkų brigadą teks ne mažinti, o padidinti nuo 30 iki 35–38 žmonių.

Kam tiek daug statome? Jau seniai įsitikinome, kad turėtū gerų, patogioje vietoje pastatytų butų, vadinasi, be didelio vargo apsirūpinti darbo jėga, kurios kaimo vietovėje tikrai nedaugėja. O mes žmonių stygiaus neju-

čiame. Mechanizatoriai ir gyvulininkystės darbuotojai ūkis pilnai apsirūpinę. Laukininkystėje pagrindinį vaidmenį vaidina mechanizatoriai, tad ir čia didesnių būdų neturime. Daugiau rūpesčių kelia sodininkystė. Bet juk čia labai didelis darbu sezoniskumas ir suprantama, kad 200–250 žmonių, kurie reikalingi sodo derliaus nuėmimui, sodininkystės brigadoje niekada nebus. Čia, kaip ir iki šiol, remsimės talkininkais iš aukštųjų ir vidurinių mokyklų. Kaip tik jiems, mūsų talkininkams, ir statome bendrabučius, kad per sodo derliaus nuėmimo laiką jie galėtų laisvai ir patogiai gyventi. Dėl tos pačios priežasties išplėsimė ir valgyklą.

Labai svarbu išlaikyti ūkyje jaunąją žemdirbių kartą. Ir šiuo klausimu vėl susiduriame su butų problema. Dabar kiekvienas žmogus nori gyventi gražiai ir plačiai. Pasistatė, sakysim, tėvai namuką. Sūnus ar duktė užaugo, ruošiasi sukurti šeimą, bet ir tėvai dar nesenai, ir broliai ar sesutės gyvena su tėvais. Dviems šeimoms gyventi vienoje troboje ankštoka, tuo labiau, kad ir šeimų asmeniniai interesai ne visuomet sutampa. Ir labai dažnai vien dėl šito vaikai palieka gimtinę, išsikelia kitur, dažniausia į miestą. O

kal jiems, vos sukūrusiems šeimą, ūkis gali pasiūlyti naują, patogų butą — dauguma lieka gimtinėje, nes čia ir žmonės, ir darbas, ir aplinka pažįstami ir mieli.

Naujajame penkmetyje planuojame ne tik visus naujai statomus, bet ir visą eilę ankščiau pastatytų individualių gyvenamųjų namų prijungti prie centrinio šildymo ir kitų komunikacijų. Vaizdžiai kalbant, reikės apšildyti visus Ažuozėlius, rūkstant vienam kaminul. Žmonės šito labai pageidau-

ja, nes centralizuotai tiekiant šilumą ir vandenį jiems susitaps daug brangių poilsio valandėlių. Antra vertus, taip mažiname ir oro užterštumą gyvenvietėje.

Statydami daugiabučius gyvenamuosius namus, mes atokliau statome ir ūkinius pastatus su pašarų viltuvėmis tokiu apskaičiavimu, kad kiekviena šeima galėtų laikyti gyvulius.

Praėjus penkmetis mums buvo sėkmingas: įvykdėme visas jo užduotis. Perengdami Naujųjų metų ir naujo penkmečio slenkstį esame tikri, kad ir ateityje mūsų darbus lydės sėkmė.

Kuo buvo reikšmingi 1980-ieji metai?

REGINA GENDRENAITĖ, „Spartako“ fabriko sandėlininkė, komjaunimo organizacijos sekretorė

Greitame bėgančių dienų

ritme, atrodo, nėra kada apmąstyti, suprasti, kas svarbiausia. Kiekvienas darbas ir užmojis atrodo reikšmingas ir svarbus. O vėliau laikas atsijoja, nublukina ne tokius ryškius įvykius ir atmintyje lieka reikšmingiausi. Pasitik-

dama Naujuosius metus apmąstau, ką gero man atnešė dabar jau praeitimi tapę senieji. Daug kuo buvo reikšmingi 1980-ieji. Svarbiu įvykiu savo gyvenime skaitau tai, kad Anykščių rajono XI-oje partinėje konferencijoje komunistai mane išrinko kandidate į LKP Anykščių rajono komiteto narius. Parsivežti iš Ispanijos dailūs suvenyrai, atvirukai vis primena turinigos ir įdomios kelionės įspūdžius. Labai džiaugiuosi, kad teko laimėti su komjaunimo keliais pabūti garsiojo pasaulinio literatūrinio herojaus Don Kichoto, Kolumbo, dailininko Gojos šalyje... Tačiau nors turistinėje grupėje buvo puikūs žmonės, žavėjo nepakartojamo grožio vaizdai, tačiau mintys vis bėgo į Anykščius, kur žinojau, kad laukia vėl neužbaigti darbai, artimi širdžiai komjaunimiški rūpesčiai.

Neseniai sužinojau, kad, susumuojant socialistinio lenktyniavimo rezultatus ra-

jono pirmųjų komjaunimo organizacijų tarpe, paaiškėjo, jog „Spartako“ fabriko komjaunuoliai, talkininkaudami žemdirbiams atsakingu derliaus nuėmimo metu, išdirbo daugiausiai dienų.

Aš visuomet nuoširdžiai tikėjau ir tikiu komjaunimo organizacijos nariais, jų rimtu ir atsakingu požiūriu į tiesioginį darbą, visuomeninius įpareigojimus. Todėl neatsitiktinė ši pergalė. Ir tas pasitikėjimas savo bendradarbiais taip pat nemažą reikšmę užima mano svajonėse. Mūsų pirminei komjaunimo organizacijai už praėjusių metų gerus darbo rodiklius, aktyvią veiklą, sumuojant rajono komjaunimo organizacijų tarpe socialistinio lenktyniavimo rezultatus, buvo pripažinta pirmoji vieta ir įteikta pereinamoji raudonoji vėliava. Kol kas ji dar pas mus. Tiek aš, tiek visi komjaunuoliai svajojame

jos ir ateityje neišleisti iš savo organizacijos ir toliau našiais darbais ir užmojais vainikuoti kiekvieną ateities dieną. Tam mus įpareigoja ir artėjantis TSKP XXVI suvažiavimas. Mūsų visų fabriko komjaunuolių užmojai ir siekiai sutampa: garbingai sulaukti suvažiavimo ir ta proga dar nuoširdžiau ir atkakliau padirbėti. Dar viena praėjusių metų naujovė, kad mane išrinko vadovauti Anykščių II vidurinės mokyklos komjaunimo pedagoginiam būriui. Į jo sudėtį įeina įvairių gamybinių kolektyvų geriausi komjaunuoliai, kurie pasirenge palengvinti užklasinę pedagogų veiklą. Kiekvienas naujas įpareigojimas — naujų siekių startas, nauji rūpesčiai ir savitų ieškojimų kupinos dienos. Kai žmogus kasdien degi, nerimsti, reiškia, gyvenimą prasmingą, kupiną pilnatvės gyvenimą.

VILIUS KARČINSKAS, Anykščių rajono gamybinio susivienijimo Kilnojamosios mechanizuotos kolonos elektrikas

Prieš patekdamas į susivienijimo montuotojų kolektyvą, dirbau vienoje įmonėje būdiniu inžinieriumi. Nuobodu būdavo: sėdi išties palaimą, atskaitas rašinėji. Dabar jau sukako ketveri metai, kai su draugais elektrikuojame ūkių pastatus. Darbas konkretus, įdomus — jaučiu, kad ir žmonės iš jo yra naudos. Mūsų nutiesta instaliacija tekanti srovė suka melžimo agregatų, mėšlo transporterių variklius ir kitus mechanizmus, kurie pavadoja gyvulių augintojų rankas.

1980-ieji metai man tikrai ilgam išliko atmintyje. Mūsų montuotojų padalinys išaugo į atskirą statybinę organizaciją — Kilnojamosios mechanizuotą koloną. Kovo mėnesį aš buvau priimtas kandidatu į TSKP narius. Kartu su žmona gavome kambarį Susivienijimo bendrabutyje,

susilaukėme dukrelės. Gal būt įkurtuvės ir kuklios būtytė, bet ir aš, ir kaimynai tikimės savo darbu nusipelnę ordvėsių butų.

Dabar vieną gretą kitų įsikūriname visi mūsų brigados elektrikai. Ir būityje, ir darbe sutariame, todėl ir socialistiniame lenktyniavime neretai mums atitenka pirmosios vietos.

Siemet mūsų kolona rekonstruos Naujasodžio tarybinio ūkio fermų įrengimus. Pasistengsime sumontuoti juos taip, kad gyvulių augintojams darbas iš tiesų taptų lengvesnis.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. I. 1

Sešioliktus Naujuosius metus, besidarbuodamas Anykščių elektros tinklų rajone, sutiko komunistas Petras Urbonavičius. Bemaž dešimt metų jis vadovauja transformatorių pastatų kompleksinei remonto ir eksploatacijos brigadai.

Įsimintini prabėgę metai brigados vadovui. Elektros tinklų rajono partiečiai sumanę ir principinę komunistą išrinko pirminės partinės organizacijos sekretoriumi. 1980-aisiais jis Lietuvos žemės ūkio akademijoje įsigijo inžinieriaus-elektriko specialybę.

J. Junevičiaus nuotr.

Šventė Kazlauskų šeimoje

1980-ieji „Anykščių šilelio“ kolūkie Burbiškio gyvenvietę paženklino ištisa naujų ryškiaspalvių Alytaus eksperimentinio namų statybos kombinato namų gatve. Naujųjų metų išvakarėse dažals kvepliančiuose butuose įsikūrė Lenino ordino mechanizatoriaus A. Strazdo, valnuotojo P. Adamonio, pirminės partinės organizacijos sekretoriaus B. Rukšos bei kitos šeimos. Vytauto ir Vandos Kazlauskų šeima, kurioje lankiausi, bene jauniausia, per Naujuosius švenčiantį įkurtuves.

Tą pavakarę atitrukę nuo kasdieninių darbų tėkmės, šeimnininkai gyveno būsimą šventę. Nuotaiką skaidrino dukrelės Neringos čiaukės. Jai nėra nė dviejų ir šių Naujųjų ji dar neprisimins, kaip ir erdvios senelės seklyčios Rubikių kaime, kur žengė pirmuosius žingsnelius, šildėsi prie kaimiškos krosnies, kurios nėra jų naujajame būste. Tuo tarpu Vytautas ir Vanda jau dabar planuoja, kaip praleis laisvesnes valandėles, liksiančias nuo namų ruošos. Vanda galės daugiau laiko skirti biologijos studijoms. Vytautas — labiau įsigilinti į technikos naujoves, įgyvendinti dar akademijoje brandintas mintis. Ir svarbiausia — jie dar nuoširdžiau tris gimtines labui. Vytautui 1980 metais rūpesčių buvo per akis. Kaip niekuomet su Naujųjų darbymečio metu pasiekė žemės ūkio technikos gedimą. Ir jam, technikos eksploatacijos in-

žinieriui, neretai tekdavo darbe užtrukti iki vėlumos. Gi dabar jo mintys jau skrieja į būsimus darbymečius, kurių sėkmės dalis ir jo rankose. Rodos, taip neseniai ji, aštuoniolikmetė vaikiną, kolūkie valdyba, suteikdama ūkio stipendiją, pasiuntė mokytis į Lietuvos žemės ūkio akademiją, o jau ketvirtą žiemą, kai Vytautas gyvena šileliečių rūpesčiais ir džiaugsmams. Tuos rūpesčius dalintis įpareigoja ne tik doro žemdirbio sąžinė, bet ir garbingas komunisto vardas, kolūkie pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriaus pareigos. Ir kaip gera pajusti, kad tikrai esi suradęs savo pašaukimą, kad kolūkie pirmininkas Vladas Sostokas retkarčiais taria

nuoširdų padėkos žodį. Ir Vytautas stengiasi dirbti dar stropiau, kad gimtinės žemė būtų žemdirbiui dar dosnesnė, o technika darbymečiais dar patikimesnė.

Vanda — Burbiškio aštuonmetės mokyklos mokytoja, ir jos rankose — ateitis. Ji stengiasi įskiepyti jauniesiems šileliečiams meilę žemdirbio tiliui, moko pajusti, kokią nuostabią gražėjanti gimtinę.

Papasakojau tik apie vieną šeimą iš gausios „Anykščių šilelio“ kolūkie žemdirbių šeimos: dirbančią, švenčiančią, svajojančią. Su mintimis apie dar geresnį, turtingesnį rytojų į vienuoliktąjį penkmetį žengia visos šileliečių kolektyvas.

P. JOCYS

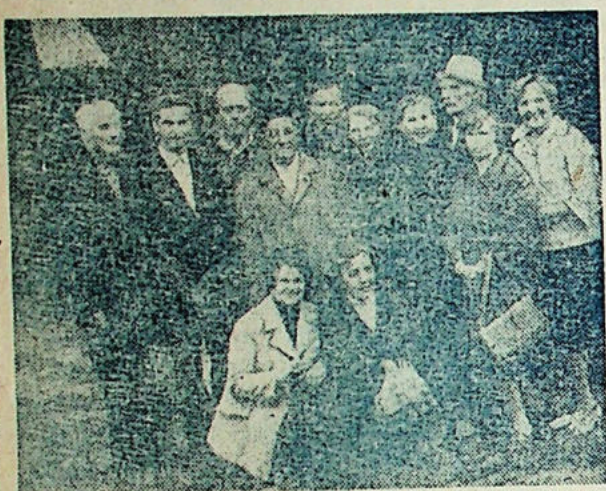
NUOTRAUKOJE: Vandos ir Vytauto Kazlauskų šeimoje.

Sėkmingų 1981-ųjų metų!

Štai ir vėl prabėgo dar vieni metai, palikę tarsi rajono gyvenimo metraštį — straipsnius, pasakojimus, korespondencijas „Kolektyvinio darbo“ kompiakte. Pavardžių — daug mūsų talkininkų, neetatinių korespondentų pavardžių. Prabėgusiais metais gavome daugiau kaip 1800 laišku. Dėkojame visiems, kurie nuolat džiugino mus savo korespondencijomis, ir tiems, kurie teparašė po vieną, kitą laišką.

Už aktyvų bendradarbiavimą ir brandžiausius rašinius Naujųjų metų proga „Kolektyvinio darbo“ redakcija premijavo šiuos neetatinius korespondentus: pedagogus J. Danilavičių, J. Markucką, „Lenino keliu“ ir „Gintaro“ kolūkių pirminių partinių organizacijų sekretorius V. Bagdoną, V. Krasauską, agronomę Y. Baranauskienę, vyriausią pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynes“ darbuotoją B. Milaševičių. Šiuos ir visus kitus redakcijos talkininkus, o taip pat laikraščio skaitytojus sveikiname su Naujaisiais metais, linkime visiems geros sveikatos, sėkmingų, kūrybingų 1982 metų. Kviečiame visus ateinančiais metais aktyviai bendradarbiauti „Kolektyvinio darbo“ laikraštyje.

REDAKCIJA

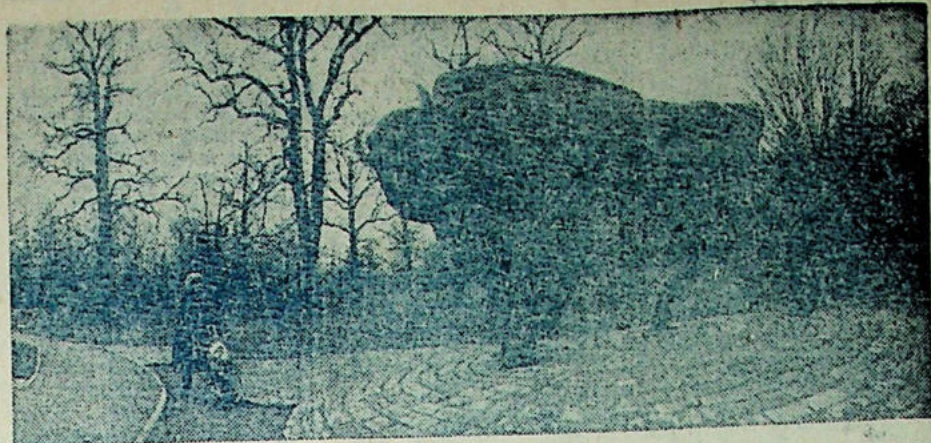

Prieš kurį laiką Ukmergės rajono liaudies meistras aplankė Anykščių rajono literatūrinę vietą, pabuvojo pas anykštėnus drožėjus, tapytojus. Ukmergiškis lydėjo anykštėnas liaudies meistras Jurgis Kazlauskas. P. Jurkšto nuotraukoje ir matome Ukmergės rajono liaudies meistrus, nusifotografavusius ekskursijos metu Anykščių rajone.

Ažuolyne — mėgstamoje kauniečių poilsio vietoje — atsirado didžiulis bronzinis stumbras. Jį kauniečiams sukūrė vilnietis skulptorė Dalia Matulaitė, o iš bronzos išliejo Leningrado meistras.

NUOTRAUKOJE: prie stumbrų skulptūros.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

UŽSIENYJE

✦ Amerikos automobilių pramonė, kuri pastaraisiais dešimtmečiais pirmavo pasaulyje, užleido lyderės pozicijas. Kaip pranešė agentūra JPI, Japonijos koncernas per vienuolika 1980-ųjų metų mėnesių pagamino daugiau kaip 10 milijonų automobilių, o nuo Amerikos gamyklų konvejerių per tą laiką jų nuriudėjo 7,4 milijono — beveik trečdaliu mažiau palyginti su atitinkamu 1979 metų laikotarpiu.

✦ Pagal prekių brangimą Portugalija užima vieną pirmųjų vietų Vakarų Europoje. Oficialiais duomenimis, per vienerius metus kainos padidėjo 17,5 procento, o darbo užmokestis — tik 3 procentais.

✦ Austrijoje vis labiau aštrėja moterų diskriminavimo problema. Prieš metus Austrijos pramonės įmonėse vyrų darbo užmokesčio vidurkis buvo 52 procentais didesnis už moterų, o dabar — 61 procentu.

✦ Vykdamas šeštojo šalies socialinio ir ekonominio vystymo penkmečio planą Indijoje numatyta pastatyti maždaug 750 tūkstančių butų,

skirtų mažiau pasiturintiems gyventojų sluoksniams. Šiems reikams valstybė asignuoja 7,5 milijardo rupijų.

✦ 7,5 milijono žmonių — pusė Sri Lankos gyventojų — negauna pakankamai maisto. Tokį pareiškimą padarė prekybos ir laivų ministro ministras Lalitas Atulmudalis, kalbėdamas mitybos problemų draugijos sesijoje Kolombo.

✦ Zimbabvėje šalis metais išaugintas rekordinis kukurūzų derlius. Specialistai tikisi, kad šalies laukuose bus gauta 1,6—2 milijonai tonų šios vertingos maistinės kultūros, pranešė fermerių sąjungos pirmininkas D. Speinas.

✦ Laikotarpiu nuo 1979 metų liepos iki 1980 metų birželio mėnesio Japonijos monopolijos nuslėpė nuo apmokestinimo daugiau kaip 32 milijardus jenų pelno. Tai pranešama paskelbtame šalies mokesčių valdybos pranešime.

✦ Per pastaruosius 2,5 metų JAV naftos monopolijų grynas pelnas didėjo skaičiuojant metams 50—100 procentu. Vien trečiajame 1980 metų ketvirtyje jis sudarė astronomišką sumą — 6,1 milijardo dolerių.

✦ Japonijos mokesčių mokesčiai 1981 metais už Amerikos karlaunos dislokavimą Japonijos salose sumokės daugiau kaip 41 milijardą jenų. Tokią sumą, praneša agentūra Kioto Cusin, vyriausybė nutarė paskirti pagal 1981 finansinių metų valstybinį biudžetą daugybei Pentagono bazių Japonijoje išlaikyti.

✦ Ras Banaso rajone ant Raudonosios jūros kranto išskirta teritorija, kurioje Jungtinės Valstijos ketina pastatyti nuolatinę bazę. Jai įsteigti Pentagonas skiria didžiulę sumą — 2,6 milijardo dolerių.

✦ Nikaragvos revoliucinė vyriausybė priėmė dekretą dėl bananų auginimo šalyje nacionalizavimo. Numatyta šios žemės ūkio šakos plėtojimo programa, bananų eksportą dabar tvarkys valstybė.

✦ Sadatas nutarė „paaukoti“ maždaug 1,5 milijono dolerių Afganistano kontrrevoliucijai. Taigi Kalre atviral pareiškta, kad Sadato režimas dalyvauja finansuojant ardomuosius veiksmus

prieš demokratinį Afganistaną.

✦ Nepaisydami pažangios visuomenės protestų, rašo SNO spaudos organas „Forum dlu developman“, Vakarai toliau palaiko ekonominis, karinius ir prekybinius ryšius su Pietų Afrikos rasistais, suteikę PAR pagalbą, kurios bendra suma sudaro 5,5 milijardo dolerių.

✦ Jungtinėse Amerikos Valstijose kasmet didinamas mokeskis už studijas aukštojoje mokykloje. Dabar, pavyzdžiui, už mokslą Harvardo universitete reikia mokėti 9.140 dolerių per metus, Stanfordo universitete — 8.919 dolerių, o 1981 metais šie skaičiai padidės atitinkamai iki 10.500 ir 10.105 dolerių.

✦ 1980 metų spalio 1 d. Danijoje gyveno 3.126.366 žmonės. Tai pranešė šalies statistikos valdyba.

(TASS-ELTA)

Sekantis laikraščio „Kolektyvinis darbas“ numeris išeis 1981 m. sausio 6 d.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Politinės dainos konkursas

J. Biliūno vidurinėje mokykloje vyko politinės dainos konkursas, skirtas TSKP XXVI suvažiavimui. Šiame konkurse dalyvavo VII-XI klasių mokiniai. Konkurso metu skambėjo dainos apie Tėvynę, apie Partiją, apie komjaunimą. Konkursas buvo labai įdomus. Kiekviena klasė stengėsi kuo geriau pasirodyti, kuo geriau padainuoti. Gražiai skambėjo XIa klasės mergaičių ansamblio dainos, XIb klasės mergaičių duetas. Tačiau geriausiai buvo įvertinta VIIb ir IXa klasės. Šių klasių moksleiviai dalyvavo rajoniniame politinės dainos konkurse.

G. Lisauskaitė
J. Biliūno vidurinės mokyklos mokinė

TARYBU, LIETUVOS SAVAITĖ

✦ Penkmečiui numatyta užduotį anksčiau laiko įvykdyti respublikos kelių tiesėjai ir remontininkai. Jie kapitališkai suremontavo daugiau kaip septynis tūkstančius bendrojo naudojimo kelių, toliau tiesė automagistrales Vilnius — Rūgą ir Vilnius — Klaipėdą, išasfaltavo daugiau kaip šimtą kolūkių ir tarybinių ūkių gyvenviečių.

✦ Ketvirčiui anksčiau negu buvo planuota projektinį galtingumą pasiekė Kėdainių chemijos gamyklos amfoso cechais. Produkcijos gamyba — o ji čia visiškai mechanizuota ir automatizuota — padvigubėjo. Įmonėje plečiama ir kiti gamybos kompleksai bei pagalbiniai objektai.

✦ Tiumenės srityje mūsų respublikos pasiuntiniai pradėjo tiesti aštuoniasdešimties kilometrų kelią, kuris sujungs būsimąjį naftininkų miestą Kogolymą su versloviemis. Plečiama laikinoji kelininkų gyvenvietė: šalia apšildomų

vaگونėlių statomi skydiniai namai, kuriuos gamina Kauno gamybinių įmonių kombinatas, iškilis didelis medis bendrabutis.

✦ Beveik kasdien pro Panevėžio tarpukinės gyvulininkystės įmonės vartus dabar išrieda automobiliai su viršplanine produkcija. Kolektyvas šiemet jau pardavė valstybei 3150 tonų kiaušienos, pirma laiko įvykdydamas metinę užduotį ir socialistinius įsipareigojimus TSKP XXVI suvažiavimo garbei. Palyginti su praėjusiais metais gamyba šiemet įmonėje padidėjo keturis kartus.

✦ Pirmąją produkciją išleido „Veiviržos“ kolūkio pašarų gamybos įmonė. Ji padeda aprūpinti koncentrais bei šiaudų briketais ir kaimyninių ūkių gyvulininkystės fermas. Per pamainą paruošiama 30 tonų mineralinių ir baltyminių priedais praturtintų kombinuotų

jų pašarų bei 14 tonų žolės miltų, granuliu ir briketų. Ateinančiais metais nauja pašarų gamybos įmonė iškilis Gargždų tarybiname ūkyje, ir tada visi Klaipėdos rajono ūkiai bus ritingai aprūpinami vietinės gamybos kombinuotaisiais pašarais.

✦ Lygiai prieš šešiasdešimt metų, Naujųjų metų išvakarėse, Kaune pakilo uždanga Dž. Verdžio operos „Traviata“ premjera, kuri paskelbė apie lietuviško profesinio muzikinio teatro gimimą. Akademinio operos ir baleto teatro kolektyvas plačiai pažymi šią sukaktį. Gruodžio 31-ąją jis pakvietė žiūrovus į atnaujintą „Traviatos“ spektaklį. 40-ties metų kūrybinio darbo sukaktį pažymėjo Kauno Valstybinis muzikinis teatras.

✦ „Minties“ leidykla atskiru leidiniu išleido lietuvių kalba TSKP CK projektą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXVI suvažiavimui „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“.

(ELTA)

Sveikiname

„Pirmyn į komunizmą“ kolūkio valdyba

SVEIKINA

visus kolūkiečius su Naujaisiais metais ir linki jiems kuo geriausios kloties asmeniniame gyvenime ir naujų darbo pergalių XI-jame penkmetyje.

BRONEI LUSCIAUSKIENEI
Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuoširdžią užuojautą.

Lopšelio-darželio Nr. 1 darbuotojų kolektyvas

ANTANUI URBONAVICIUI
Leiskite nors keblais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytel. Mechanizuotos kolonos Anykščių aikštelės darbuotojų kolektyvas

BRONEI LUSCIAUSKIENEI
Kartu dalinamės džiaugsmu ir rūpesčiais, leiskite pasidalyti ir skausmu, kurį sukėlė brangaus žmogaus — mamytės mirtis.

Lopšelio-darželio Nr. 1 virtuvės darbuotojos

Mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame ANGELE BALTUSIENE.

Anykščių vaikų konsultacijos ir vaikų ligų skyriaus darbuotojai

STEPONUI MALDAIKIUI mirus, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

„Gimtiosios žemės“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

ALBINUI KAPCIUI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel. Anykščių mechanizuotos kolonos transformatorių pastotų montuotojai

ALBINUI KAPCIUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuoširdžią užuojautą reiškia

Anykščių mechanizuotos kolonos valruotojai.

VYTAUTUI BALTRĖNUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.

ATĮ administracija ir profsąjunginė organizacija

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.061 Užsak. Nr. 2050